

SAMBIA
SÕBRAD

RIINA AASA

Sambia sõprade lugu ehk kuidas see kõik algas

Ühel päeval tuli mu vanem poeg Harles meile ja teatas, et tahab minna kuhugi Aafrikasse ja seal midagi ehitada. Kuhu, ei tea, mida, ka ei tea. Punkt. Tavalise alalhoidliku emana oleksin võinud reageerida nii, et see „punkt“ oleks jäänud ühtlasi ka kogu loo punktiks ja mingeid „Sambia Sõpru“ poleks kunagi sündinudki. Selle peale oleks praegu hirmus mõeldagi. Mind aga oli kolm päeva varem unes ette hoiatud, et poeg sellise üllatusega meile kõõki marsib, ja ühtlasi ka näidatud, kuidas ma peaksin reageerima. Ju siis Jumal teadis ette, et siin ei saa Ta minu vaimulikkusele loota ja Ta

peab mulle personaalse vihje andma, millist käitumist Ta minult oodab. Ma usun, et Tal oli õigus. Poeg oli alles mõni nädal varem edukasse firmasse alaliselt tööle vormistatud ja see oli väga suur asi. Mis Aafrika! Mis vabatahtlikuks! Arvan, et ilma tavaste instruksioonideta oleksin ma võinud talle öelda nii üht kui teist. Kuid kuidas teda aidata? Mõtlesin kiiresti läbi, kelle poole saaksin pöörduda ja mulle meenus, et 2007. aastal USAs käies külastasin seal üht naiste piibli-ringi, kellest mitmed tegelesid mingite orbudega Aafrikas. Toona jättis see mind täiesti ükskõikseks ja ma lasin selle info lihtsalt kõrvust mööda. Kuna meie

kontakt oli säilinud, küsisingi nüüd, kas seal Aafrikas oleks ka ühele vabatahtlikule ehitajale midagi teha anda? Ühingu „All God's Children“ juhataja vastus oli kiire: „Jah, muidugi, kohe!“ Varsti oligi Harles Sambias, piiskop Benson Chiwoma käe all kirikukeskuse maade ümber turvamüüri ehitamas. Kuna kuritegevus ja korruptsioon lokkab sellel puruvaesel maal ennuulmatuis mõtmes, oli turvamüür hädavajalik eeltingimus enne planeeritava lastekodu ja kooli ehitamist. Jah, vabatahtlik ehitaja oli neil nüüd olemas. Kuid oodatud rahastamist USAst me ei jõudnudki ära oodata. Need finantsid kulusid sambia

koguduse kliinikule läkitatud ravimikonteineri ootamatult jõhkralt tollimaksule. Esialgu ostis Harles ehituskive ja tsementi oma säästude eest ja maksis ka abilistele palka, kuid selge oli see, et kolm kuud me niimoodi välja ei vea. Kaalusime, kas lasta tal koju tagasi tulla? Taas pandi kõrgemalt poolt käsi ette.

Samal õhtul sattusin interneti arhiivides kuu- lama järjest kahte „juhuslikku“ jutlust, kus ühes veenis jutlustaja Kalmer Koppel Nelikaare kogudusest müüri ehitamise üüratus täht- suses, teises aga hüüdis Alaska pastor Leon Brown Orissaare nelipühikirikus otse: „Poeg, ära tule müüri pealt alla, sa teed head tööd!“ Jälle oli meile selgeks tehtud, mida teha. Õigemini, mida seekord mitte teha. Harles pidi jääma Sam- biasse. Kuid ehitusraha ei paistnud ikka kusagilt. Mainisin olukorda kirjavahetuses EELK Puhja koguduse vaimuliku Tiit Kuusemaa abikaasa Miinaga. Miina arvas minu suureks üllatuseks, et selline projekt sobiks neilegi toetada! Tiidu esialgsetele kõhklustele vaatamata võetigi jõuluõhtul üles kaks korjandust, üks oreli remondiks, teine Harlese töö toetuseks Sambias. Tiidu tunnistust rahasajust, mis nende kogudust pärast seda tabas, võib lugeda Eesti Kiriku artiklist „Raha pole paha“ (18.12.2013). Toetussummasid hakkas tulema siit ja sealt ning Harles sai ehitada kuni viisa-aja lõpuni. Huvi ja annetused aga tema kojutulekuga ei lakanud. Ühel hetkel seisime perekond Kuu- semaaga tõdemuse ees, et ülekannte suju- vamaiks korraldamiseks oleks meil vaja ühte päris oma MTÜ-d. Kuid kellel selleks aega on? Mitte meil, leidsime mõlemad. Niipea, kui eitav otsus tehtud, kogesime seletamatut nukrust. „Ma jäin kohe nii kurvaks, et nii palju jama ära jääb...“ kirjutas Miina. Sama nentisin minagi. Sellist südame kurbust sai ravida vaid ühel viisil, ja kui juhatusega oli liitunud ka EELK Rannamõisa kiriku õpetaja Aare Kimmel, nägigi lapsuke aprillis (2014) ilmavalgust. Nimeks MTÜ „Sambia Sõbrad“, koos e-posti aadressi, arveldusarve, Faceboo- ki konto ja kodulehega – kõik nii, nagu peab. Ja töö muudkui kasvab. Praeguseks on ühingu kaudu toetatud eri projekte rohkem kui 7000 euro eest. Eestist on leidnud oma sponsori juba 14 orbu ja kaks pastoriperet, „Nehemja“ müüri- gi on kõvasti edasi ehitatud, kuid palju on veel – nii nagu on palju veel ka vaeseid, alatoidetud orbusid ja puudustkannatavaid pastoreid...

Sambia Sõprade lugu jätkub. Kes teab, ehk on sinulgi selles seikluses oma koht?

Uuri meie tegemisi kodulehelt:

www.sambiasobrad.com või Facebookist:

www.facebook.com/sambiasobrad või saada meile e-kiri: sambia.sobrad@gmail.com.

Tere tulemast Sambia sõbraks!

„Minagi ütlen teile: Tehke endile sõpru ülekohtuse mammonaga, et kui see saab otsa, teid võetaks igavestesse telkidesse“ (Lk 16:9).

